

נשיה
Nesher Extra
באדיזת חדשה
20 סיגריות 380 פרוטה
עגולה-שטוחה

במדניה

(המשך מעמוד 9)

טיפשיים, רוצים משהו תרבותי יותר! התמרמרו הזקנים. ועדת התרבות חויבה לפי עול מיד.

אחרי ישיבות רבות וביורים, החליטה הוועדה כי עניני התרבות סובלים משום שהגובר הוא שטיפל בעניני התרבות בעיר, וכי מעתה יש לשלוח את נציג הוועדה לר' אוג ליבוב התרבות.

יום אחד נסע חבר הוועדה לעיר וחזר עם ערב, כשבפיו בשורה גדולה: "חברה, הבאתי משהו מיוחד ורציני. הבאתי קוסם ומהפ' נס!"

אלוף בצלות. אם כי רציניותו של ה'אמן' היתה מוטלת בספק בעיני חברים רבים, והם החליטו להעלות נושא זה באסיפת הקיבוץ הבאה, הרי להופעה עצמה באו כמעט כולם: חברים, חברות ונוער.

האמן אמנם לא ידע עברית טובה, והסת' ייע במשפטים רומניים ובתנועות ידיים, אך יחד עם זאת היתה התכנית די משעשעת. "אין הוא עושה את זה?" התפעלו כל הח'ברים נוכח שרשרת מעשי ההלטים שיצאו מתחת ידו של הקוסם.

ההלטים היו רק החלק הטפל שבתכנית. העיקר שבה היה החלק ההיפנוטי. הקוסם ביקש מתנדב, התנדבו שבעה. מתוכם בחר לו הקוסם את המדיום המתאים. הוא הת'בונן משך שעה ארוכה בעיניו, דיבר כל מיני משפטים בלתי מובנים, עשה תנועות מגוחכות ולבסוף שאל את הקרוב: "האם אתה אוהב תפוחים?"

"כן," ענה הקרוב.

הקוסם הגדול הוציא שלושה בצלים על צלחת והגישם למהופנט: "הנה תפוחים, תאכל בבקשה."

חברי הקיבוץ ממש התפוצצו מצחוק למר'אה חברים האוכל בצלים שלמים בתאבון רב.

טעות מצערת. אבל נראה כי גם חוש ההומור של חברי קיבוץ נגמר באיזה מקום. הקוסם ביקש נערה מתנדבת, בחר לו אחת מבין שלוש ולאחר שיטות ההיפנוט הרג'יות, ביקש ממנה באדיבות להתפשט. הנוכ'חים לא הספיקו לשמוע בדיוק את הבקשה המוזרה והנערה כבר החלה לפשוט את בג'דיה בעזרתו האדיבה של הקוסם.

עכשיו כבר לא שאלו החברים: "אין הוא עושה את זה?" לקוסם לא עזרו כל הקס'מים והבישופים, גם לא מעשי היפנוט. הוא גורש מהמקום בבושת פנים, כשכל מכשיריו מנופצים. ההצעה הרשמית הסבירה לו מ'דוע לא ישלמו לו שכר רטחתו?" היתה ס'עות בבחירת התכנית."

השבוע, הוברר סופית מי טעה בבחירת התכנית: היה זה חבר ועדת התרבות שהביא את האומן. הוא הואשם כי הביא את הקוסם במיוחד כדי לבייש את חברתו לשעבר ל'עניי כל חברי המשק. נתבקש לעזוב את ה'קיבוץ.

הדרך היחידה הבטוחה להרזות:

- התעמלות
- מזון נכון
- מכונות
- חשמליות

כל זה נכלל
ב'קורס מורכב
ל ה ר ז י ה

כסלון השרון

בשילוב נופש ובידור
הרצליה-חוף ים

הדרכה אישית של

הגב' ל. פלצ'ר

קורס ראשון מתחיל ב-5 לילי. המחיר נוח. המקומות מוגבלים. **הרשמי מיד.** לפנות: אולפן "לטפות החן" רח' חיסין 24א' (ליד הבימה).

טלפון תל-אביב 25419, רק בין השעות 8-9 בבוקר. 9.30-7.30 בערב.

נוותרו

7

ימים

הגרדת
המידוה
העממי

1 9 5 5

הפעם
הפרס
הגדול

20.000 ₪

אגרות
להסיג
בכל הבנקים

ספר זכרון!

מאת ליילי גלילי

אלגנטי וזול!

היה היה שר שאהב מאד בגדים חדשים. לכן הלך לחייט הכי טוב והזמין חליפה מהבד הכי טוב.

ורצה המקרה שדווקא אותה שעה היתה שעת חירום, והממשלה החליטה כי בשעה חמורה זאת יש למנוע בכל מחיר כשלוניות בשסח הייצוג. כי הכוונות מחייבת, אבל האצילות מחייבת עוד יותר.

לא היתה חליפה מתאימה יותר לייצוג מאשר החליפה היפה שהיתה רכושו הפרטי של השר. לכן השר מכר את החליפה שלו למשרדו, במחירי השוק, ומאז לבש אותה יום יום לצורכי ייצוג.

אחר כך היה צורך בנעלי ייצוג מתאימות לחליפה. למזלה של המדינה היה זוג כזה בארון של השר, משומש אבל במצב טוב. הוא מכר אותן למשרדו במחיר כפול ממחיר הקנייה, מפני שבינתיים הסילו על נעלים מסים חדשים והמחיר עלה, נמרות אוהדות הממשלה שהיוקר הזאמיר ממוטט את אושיות כלכלוננו. נעלי השר היו גדולות קצת מכפי מידתו, אבל השר לא התאונן.

ככה מכר השר לעצמו גם את כתונתו ועניבתו, שאותה היה מסיר בקפדנות באסיפות חברים. שם לא היה צורך בייצוג, ויש לשמור את רכוש המדינה מכל משמר. בסוף התברר כי למדינה חסר גם בסחון. לשר היה במקור בסחון עצמי גדול בסביבה טובה, שקיבל בירושה. הוא מכר אותה למדינה, שילם מס-בסחון, ומאז הוא משתמש גם בבסחון העצמי רק לצורכי ייצוג, כפי שהוחלט לפי "ההתקנות לשעת חירום, החוק להפקעת בסחונות עצמיים".

מוסר השכל: מה שבסחון — בטוח.

את המשך חלומותיה רקמה במיטת בית החולים.

השביע, הועמדה צפורה קרביצקי, עקרת הבית התל-אביבית, לדין באשמת רשלנות וחוסר זהירות פושעת. על שגרמה במזיד ל'חבלה גופנית בגופה של עוזרת ביתה, מזל ישיע.

דרכי אדם

כבוד מקצועי

סגולה שרעבי ונחנה כהן, שתי צעירות תל-אביביות חניניות, עמדו בפני שופט הש' לום יעקב אוסטרר. סמל המשטרה האשימן בשוטטות בגן העירוני של יפו, מתוך כוונה לשול גברים לדבר עבירה. השתים הכחישו את האשמה בכל תוקף. טיולם בגן, הודיעו, לא היה אלא טיול תמים, שהופסק באמצע על-ידי השוטרים ממש ללא סיבה.

השופט: לא הלכו אתכן בחורים?

הבחורות: לא.

השופט: לא הלכו אחריכן בחורים?

הבחורות: לא.

השופט: לא הסתכלו אחריכן בחורים?

וביקשו להצטרף אליכן?

הבחורות: לא.

השופט משך את כתפיו, הודיע על הפסקה. בחוץ התייעצו שתי הנאשמות ביניהן. היה ברור כי בלתי ההתנגדות פגעו פגיעה רצינית בכוח משיכתן הנשית. הן ביקשו את חידוש המשפט.

כאשר הופיעו שוב בפני השופט, השפילו שתי הבחורות את עיניהן בצנעה, הודו ב'אשמה. השופט קנא אותן ב-15 ל"י כל אחת.

השתים שילמו ברצון, יצאו החוצה מא' שרות. כבודן המקצועי הוחזר להן.

הווי

קרב המלכים

מיום בו קנה לו מוכר הפלפל המזוקן, אהרון ("המיואש") כהן, (העולם הזה 905) את התואר הבלתי מעורער כמלך הפלפל התל-אביבי, גברה קנאתם של שאר מוכרי הפלפל בעיר. הם הסתכלו בצרות-עין כיצד הפך המיואש למאוס, הקים קיסרות פלפל גדולה למלכולם.

תיך תקומה קצרה צצו סביב ביתו הקטן של המיואש מסעדות מפוארות וחרישות, שחשבו למשוך את תהיני מלך הפלפל בעזרת אורות ניאון וזריהוט מפואר.

קלדה למתחרים. תחילה סמך המלך, הלבוש תמיד במצנפת אדומה, על נאמנותם העיוורת של תהיני. אולם עד מהרה התברר לו שרבים מהם סרו מן הדרך אל חצרו. מוכרי הפלפל השכנים נשאו על סיגריהם את התארים מלכת הפלפל וקיסר הפלפל. היסעו כמה קונים לחשוב שהם נמנים על משפחת המלכות האמיתית.

השבוע, כדי למנוע אי הבנות, תלה כהן שורת פנסים לכל אורך ביתו, קבע בראשו שלש ענק: "ישרים הולכים ביושר למאוס."

לזמן כדי להכין את עדותו מראש, בהתאם לצרכי השעה ו/או המוסדות הנכונים.

דרכי חיים

חלומות לבנים

ביום בו הגיעה מזל ישיע לגיל 13, הגי' עז הוריה למסקנה כי היא הגיעה כבר ל'גיל בגרות. כבוגרת היתה עליה להשתתף בנטל פרנסת המשפחה בת תריסר הנפשות, שהת' גוררה בשיכון ראש העין.

היא יצאה לשוק העוורות בתל-אביב, ל'אחר שקיבלה הכשרת מה מאחזיתיה הבוג'רות, וכתה ליום עבודה ראשון. מעבידתה לא היתה מאוד שביעת רצון ממנה, אך מזל עלצה ושמחה, כי כבר ביום הראשון לעבוד'תה גילתה תגלית עצומה, את התכשיר שעי'לול היה להגשים את כל חלומותיה.

זה היה בקבוק אקונומיקה פשוט. לאדם רגיל קשה אולי לקשור את חלומותיו עם בקבוק של חומר חיסוי, אבל עבור הנערה הצנומה והשחורה כפתם, היה זה שיא ה'מאויים. היא שמעה בפירוש כיצד מעבידתה הסבירה לה בהראיתיה על הבקבוק: "מים אלה עושים לכן מהכל, רצפה, כביסה וא'פילו עור."

אמבטיית קסמים. המשפט נחרט היטב בזכרונה של מזל. היא הבינה מיד שכמ'קסם אלה תלוי עתידה, היא יכולה להיות לבנה. בהזדמנות ראשונה, כשמעבידתה השאירה אותה לבד בביתה, מילאה מזל את האמבטיה, הוריקה לתוכה את כל בקבוקי האקונומיקה שהי בבית.

הארץ

הסכם על חלוקת התיקים בסוכנות. (הארץ)

בתיא רויפטמן, רמת-גן הסכסס-אפיל של קשנור-אפיל.

חברה צרפתית מציעה סלילת קו רק' בת לאילת. (חדות)

אריה בט, ירושלים היא כבר תפסה את העניינים, מה?

נבחרת אנגליה גברה על נבחרת גרמ'ניה הערבית בתוצאות 3:1. (דבר) ש. לוי, תל-אביב

המופתי עמד בשער והתזמורת ניגנה "מוחמד איבר אללס".

בקר בתער כת ההדרים. (מערב) מרדכי דן, תל-אביב

על חודו של תפוז.

הערב: שירים ערביים מאת פ. בן-חיים, לברי, זמיר ואלדמע, מפי אסתר טיגנרופטס כצ'יסופראן. (הארץ)

משה דוברובסקי, תל-אביב בוקרה פיל משימים: שירים עבריים מקוריים מאת מוחמד עבד אל-והאב, מ'פי לילה מוראד, סופרן וחצי.

משפט

בין חברים

מהומות הדמים וההתפרעויות שפקדו ל'פני חודש את עיריית העולים הגלילית קרית' שמונה, שכנו. השבוע החל להתברר בבית'משפט השלום בצפת דינם של אנשי הקריה, שהפגינו נגד הלנת שכרם מזה חצי שנה, העלו כאש את לשכת העבודה, תקפו שוט'רים שבאו לפזרם.

אותה שעה התנהל בקרית-שמונה עצמה משפט מקביל בפני בית-דין הסתדרותי. ה'נאשם היה אריה שירא, טרקטוריסט שכיר מקיבוץ כפר בלום. הוא לא הואשם בהסתה לפורענות, האשמתו היתה חמורה הרבה יותר. הוא סיפר לכתב למרחב שהגיע למקום לאחר ההפגנות, כי יצחק שטיינר, מוכיר לשכת העבודה, ברח בשעת ההפגנה ממש'דרו והסתתר.

משפט החברים כונס כדי לקבוע את עונשו של האדם שמסר ידיעה לעתונאי, ללא אישור המוסדות הנכונים. נקרא עד. היה זה דוד רסולי, מוכיר המועצה המקומית. אלא שהוא ביקש לדחות את שמיעת עדותו. חברי בית-הדין הסכימו. מדוע?

הסביר רסולי: "לא הספקתי להכין את עדותי."

איש לא ראה דבר מוזר בכך שעד זקוק